

Astăzi, Joi, 5 Februarie, 2026

Sf. Mc. Agata și Teodula

1 Ioan 1

⁸ Dacă zicem că noi nu avem păcat, pe noi înșine ne amăgim și adevărul nu este'ntru noi.

⁹ Dacă ne mărturisim păcatele, credincios este El și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de toată nedreptatea.

¹⁰ Dacă zicem că n'am păcătuit, Îl facem pe El mincinos, și cuvântul Său nu este'ntru noi.

1 Ioan 2

¹ Copilașii mei, pe acestea vi le scriu ca să nu păcătuiți. Și dacă a păcătuit cineva, noi avem Mijlocitor¹ către Tatăl, pe Iisus Hristos, Cel-Drept.

² El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

¹ Substantivul **parákletos** din Noul Testament: în relație cu Fiul = Mijlocitor; în relație cu Sfântul Duh = Mângâietor (In 14, 16). Termenul în sine desemnează o persoană pe care o chemi în ajutor: avocat, apărător, intercesor, consolator.

³ Și întru aceasta știm că L-am cunoscut: dacă-I păzim poruncile.

⁴ Cel ce zice: L-am cunoscut!, dar nu-I păzește poruncile, mincinos este și adevărul nu este'ntru el.

⁵ Dar cel ce-I păzește cuvântul, întru acela iubirea lui Dumnezeu este într'adevăr desăvârșită. După aceasta cunoaștem că suntem întru El.

⁶ Cel ce zice că rămâne întru El, dator este ca și el să umble² așa cum Acela a umblat.

Marcu 13

³¹ Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

³² Iar despre ziua aceea și despre ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl.

³³ Luați aminte, privegheați și vă rugați, că nu știți când va fi vremea aceea.

³⁴ E ca un om care a plecat departe, și-a lăsat casa, a dat puterea pe

² Aici și mai departe, verbul a umbla are sens figurat: a se purta, a se comporta, a avea o conduită.

mâna slugilor, fiecăruia lucrarea lui, iar portarului i-a poruncit să vegheze.

³⁵ Așadar, privegheați, că nu știți când va veni stăpânul casei: seara, ori la miezul nopții, ori la cântatul cocoșilor, ori dimineața;

³⁶ ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.

³⁷ Iar ceea ce vă spun vouă le spun tuturor: Privegheați!”

Marcu 14

¹ Și peste două zile erau Paștile și Azimele. Și arhieriei și cărturarii căutau cum să-L prindă cu vicleșug, ca să-L omoare.

² Dar ziceau: „Nu în ziua praznicului, ca să nu fie tulburare în popor”.³

Tâlcuire

Învățătura desprinsă ieri din spusele Apostolului ne-o vestește acum, de-a dreptul, Evanghelia. „Luați aminte, privegheați, că nu știți când va fi acea vreme. Vegheați, dar,... ca nu cumva, venind fără veste, să vă afle pe voi dormind.” Trebuie să așteptăm și să avem în gând în fiecare clipă faptul că acum, acum va apărea Domnul și va străluci ca un fulger de la un capăt al lumii la celălalt. Unora li se pare că această așteptare a Domnului poate fi înlocuită cu așteptarea morții. E bine și așa (sau măcar așa): dar așteptarea venirii Domnului e una, iar așteptarea morții este alta. Gândul la venirea Domnului este deosebit de gândul la moarte; deosebite sunt și simțirile care se nasc sub înrâurirea acestor două gânduri. Tu așteaptă ziua Domnului, în care totul va lua sfârșit printr-o poruncă fără putință de întoarcere. După moarte, tot mai rămâne o vreme în care starea omului nu este hotărâtă pentru totdeauna; dar ziua Domnului va hotărâ soarta tuturor pentru vecii cei nesfârșiți și o va pecetlui în așa chip, că n-ai cum să te mai aștepți

³ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

la vreo schimbare. Am aşteptat, zici. Mai aşteaptă. Şi tot aşteaptă. Dar asta, vei spune, îmi va otrăvi toate bucuriile. Nu ți le va otrăvi, ci numai va goni din rânduiala vieţii tale acele bucurii care se folosesc în chip nelegiuit de acest nume. Te vei bucura şi așa, însă numai în Domnul: şi pe Domnul îl poți aştepta având astfel de bucurie, şi de te va găsi întru această bucurie, nu te va pedepsi, ci te va lăuda.⁴

⁴ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.